



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

Μάρκου Άντωνίνου αύτοράτορ[ος], των είς έαυτόν Βίβλίον I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70288

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ'
νοι αὐτοκράτορος, τῷ μὲν ἐξα-
τὸμ· Βιβλίον ι.



Ση̄ ωστὶ ἔρωτος ψυχὴ ἀγαθὴ,
καὶ ἀπλῆ, καὶ μία, Συμνή,
Φαινερωτόρα τῆς προνομέλεων
σοι σώματος; γένοντι ωστὶ ἔ-
ρετος φιληππῆς καὶ σερηπικῆς
μελέσεως; ἐση̄ ωστὶ ἔρετος καὶ αἰ-
δεῖς, καὶ οὐδὲν ἀδιπολῦστα οὐδὲν ἀδιπολῦ-
στα οὐδὲνός, οὔτε ἐμψύχου οὔτε ἀφύχου πέλες
ἵδηντον ἀχλαύσεις; οὐδὲν χρόνου εἰ δὲν ἀδι μα-
κρότερον ἀχλαύσεις; οὐδὲν τόπου, ἡ χώρας, ἡ
ἀρέων δύκαιεις· οὐδὲν αἴθρωπων δύκαιοσίας.
ἄλλα ἀριεθήσηται τῇ προύσῃ ηγετασάσει, καὶ
ἴδηντοι τοῖς προῦσι πάσι, καὶ συμπέσεις σεω-
πλῶ, ὅπις ταῖτα σοι πάρεστι, ταῖτα σοι δὲν ἔχει.
καὶ πρὸ τῆς θεῶν πάρεστι. καὶ δὲν ἔξει δόσα φί-
λων αὐτοῖς, καὶ δόσα μέλουσι μάστιν ἀδί σωτη-
εία τῆς τελείου λόγου, τῆς ἀγαθῆς, καὶ δικαιίας, Ο
καλός, καὶ γενναντός ταῖτα καὶ τιμέζον-
τος, καὶ περιέχοντος, καὶ προτελεμέαντος,
μελυόμενα εἰς γαύεσιν ἐτορέων δόμοιων. ἐση̄ ωστὶ^ε
ἄριστοις τε καὶ αἰνιρρότασις οὐτω

συμ-

276 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ' ΝΟΥ

συμβολιτόνεαθ, ὡς μήτε μέμφεδαι π αὐτοῖς,
 μήτε οὐ τα γνώσκεαθ ὑπ' αὐτοῖς; πρατήρα πί-
 σου ἡ φύσις ἐπίκτει, ὡς ὑπὸ φύσεως λόγοι
 κοντάνων. εἴ τα ποίησις αὐτὸς καὶ προσέσσος, εἰ μὴ
 χειρον μέλει πρατήρα πίσου ἡ ὡς λόγου φύ-
 σις. ἔξης δὲ πρατηρέον, πί ἀδικητεῖ θυνάως
 λόγου φύσις. καὶ ταῦτα στόχῳ πραληπτέον, εἰ μὴ
 χειρον μέλει πρατήρα πίσου ἡ ὡς λόγου φύ-
 σις. εἴτι δὲ τὸ λογικὸν δύναται καὶ πολιτικὸν. τόντοι
 δὲ κανόσι χρώματα μηδὲ προιδρυάζουν. γαῖ
 τὸ συμβαῖνον, ἢ τοι οὕτως συμβαίνει, ὡς τέφνη
 καὶ αὐτὸς φέρεται, ἢ ὡς οὐ τέφνης αὐτὸς φέρεται.
 εἰ μὲν δὲ συμβαίνει ποίησις τέφνης φέρεται, μὴ δυ-
 χέραινε· διῆς ὡς τέφνης φέρεται. εἰ δὲ ὡς μὴ
 τέφνης φέρεται, μὴ δυχέραινε. φθαρήσει ταχό-
 τε ἀπαναλαβεῖν. μέρινθος μηδὲτοι ὅπει πέφνης
 φέρεται παῖς, πολὺ δὲ τῷ πατολήψιδι τῷ ση-
 φορητῷ καὶ αὐτοῖς αὐτὸς προΐσται, καὶ φεύγει
 σίαν τὸ συμφέρειν ἢ οὐδέποτε σεαυτῷ στόχῳ προΐσται.
 Εἰ μὲν σφαλμέται, διδάσκειν δύλιμως, καὶ τὸ
 προεώμνον δεικνύναι. εἰ δὲ ἀδυνατεῖς, στα-
 τὸν αὐτιᾶθαι, ἢ μηδὲ σεαυτόις. Οὐ, τιαῦτοι
 συμβαίνει, τῷ πότε οὐδὲ αἰῶνα προκατεσκόνται
 λέπτο, καὶ οὐδὲτοι τὸν αὐτὸν αἰώνα λείπονται,
 τὰ τε ταῦτα πάσασιν οὐδὲ αἰδίσιον, καὶ τὰ πάντα
 τον σύμβασιν. Εἴ τε ἄπομοι, οὔτε φύσεις, προ-

61

τὸν καίδω ὅτι μέρθ εἰμὶ τῷ ὄλευ οὐδὲ φύ-
σεως μιοκυμήνου. επειτα, ὅτι ἔχω πως οἰκέως
πέρι τὰ ὁμογενῆ μέρη. τάτην γαρ μεμιημέ-
θ, καθότι μὲν μέρθ εἰμὶ, οὐδὲν δυσαρεστή-
σατὴν ἐκ τῷ ὄλευ ἀχρνεμομένων. οὐδὲν γαρ
βλαβερὸν θεός μέρει, δ τῷ ὄλευ συμφέρει. τὸ γαρ
ἔχει τὸ ὄλευ, διὸ μὴ συμφέρει ἔχει τῷ. πασῶν
μὲν φύσεων οὐδὲν ἔχεισαν στόχον. τῆς δὲ τοῦ
κέρμου προσειληφῆσα, τὸ μηδὲν ὑπάρχει
ἔφωναι αὐτιας αὐταγνάξεων βλαβερόν οὐ ἔχει
τῇ χειρὶ. καὶ μὲν δὴ τὸ μεμνῆσαι ὅτι μέρθ εἰ-
μὶ ὄλευ τῷ ζειούται, διαρεστόσω ταντὶ τῷ ἀχρ-
είνονται, καθότιν δὲ ἔχω πως οἰκέως πέρι τὰ
ὁμογενῆ μέρη, διὸν πλέξω ἀκεινώντεν· μᾶλλον
διασχάζομεν τὴν δμογένων, καὶ πέρι τὸ οὐ-
τὸν συμφέρον πάσαιν δρμιὰν ἐμωτῆς ἀξεῖσθαι,
καὶ ἀφετούντιον ἀπάξιο. Τούτην δὲ οὖτω προμ-
νούμενον, αὐταγνη τὸν βίον διέοιν· οὓς αὖτε το-
λίσουν βίοιν δύονταν ἀδινούσας πειρόντες οὐδὲ
πλέξεων τοῖς ωδοταπελυσιτελοῖς, οὐδὲ πόρον αὐ-
τοὺς λέγοντας ἀχρνέμην στόχον ἀπαλιομένουν. Τοῖς μέρε-
σι τῷ ὄλῃ, δισα φημὶ προμέχει οὐδὲ τὸν οὐδέ,
αὐταγνη φθείρει. λεγέσθω δὲ στόχος σηματίκριτος
τῷ ἀλογῷ. εἴ μὲ φημὶ ισχέν τε, καὶ αὐταγ-
νην δι τούτοις κατέστηται, δικαῖος δι τούτοις
μερῶν εἰς ἀλοτείωσιν θυτων, οὐ πέρι

ε 4 η φθεί-

τὸ φθείρεατος σλαφόρως κατεσινθασμένων. τότερον γαρ ἐπεχείρησεν ἡ φύσις αὐτὴ τὰ ἔαυτης μέρη οικεῖν, καὶ ποθιπότιπα τῷ οικεῖ, καὶ οὐδὲ αὐτάγκης ἐμπῆται εἰς τὸ οικεῖ ποιεῖν, ἀλλαζεῖ αὐτὴν πιναγλιόμενα; ἀμφότορα γοι ἀπίθανα. εἴ δέ πις καὶ ἀφέμενος τῆς φύσεως, καὶ τὸ οικεῖν τῶν ταῦτα οὐχιροῖς, καὶ ως γελεῖον, ἄμα μὲν φᾶναι πεφυκαίαι τὰ μέρη τῆς ὅλου μεταβάλλειν, ἄμα δέ ως ἐπὶ πιναγλιόντων τὴν πάντα φύσιν συμβαίνοντι θαυμαλόφυν, οὐδυχεραίνεντος ἀλλαγῆς τε καὶ τῆς σλαλύσεως εἰς ταῦτα γνομένης, οὐδὲ ὃν ἐκεῖσον σωματίσαται. Η τοι γαρ οκεανός τοιχείων οὐδὲ ὃν Κασιρίζει, η τροπή, τῷ μὲν σερέμνιον εἰς τὸ γεῶδες· τῷ δὲ πινθυματικῷ, εἰς τὸ ἀερωδες. οὕτε καὶ ταῦτα αὐταλιθθῆναι εἰς τὸν τῷ ὅλου λόγου, εἴτε καὶ ποθισθῶν ἐκπιρουμένου, εἴτε αἰδίοις ἀμοιβαῖς αντανεουμένος. καὶ τὸ σερέμνιον δέ, καὶ τὸ πινθυματικὸν μὴ φατάζου τῇ σχήμῃ τῆς γλυκεώς. ταῦτα γαρ ὅποι ἐχθρεῖς, καὶ τείτην ἡμέραν, εἰκ τῇ σιπώνιᾳ ἐλακεμένου ἀεροῦ τῷ μηδιρρόῳ ἐλαβεν. ὅποι δὲν ὁ ἐλαβε, μεταβάλλει, οὐχ ὁ δέ μήτηρ ἐτεκοντόντων δέππεικενό σε λίστην περοστάλειντῷ ιδίως ποσιθε, οὐδέν δέν ποσιμοι πέθετο νῦν λιγόμενον. Ονόματα ταῦτα θέμενος σωτῆρα ταῦτα, ἀχαΐος, αἰδήμων, ἀλιηθής, ἐμφρων, σύμφρων, ὑπέρφρων,

Φρων, πρέσεχε μήτωπε μετονομάζη, καὶ ἀφλα-
λύψ τῶν τὰ τὰ ὄνόματα. καὶ ταχέως ἐπανίε-
ξπ' αὐτὰ. μέμνηθε, ὅπ πλὴν, ἔμφρον, ἐβούλε-
το οἱ σημαιίνειν τὰ ἐφ' ἔνατα σλαληπτικά ἐ-
πισκοτιν, καὶ ρᾶπτραν δύναται. πλὴν εἰς τῆς κεινῆς φύ-
τεως ἀχρινεμομένων. τὸ δὲ ὑπέρφρον, τὰ ὑ-
πέρτασιν τῷ φρονοῦντι μοείου ὑπέρ λείαν
ἢ τραχεῖαν κίνησιν τῆς στερκέσ, οἱ τὸ δυξαλειον,
καὶ τὸν θάνατον καὶ ὅσα θιαῖτα. ἐαὶ δὲ σλα-
πησίς σεωπὸν αὐτότοις τοῖς ὄνόμασι, μὴ γλιχό-
μενοι τὸν τὸν αὐλῶν καὶ ταῦτα ὄνοματα εαὐτοὺς, εσκ-
έποντο. καὶ εἰς βίον ἐσελθύση ἐτέρον. ρᾶπτρα θιά-
τον ἐνοῖσθε μέχρι τοῦ γέγονας, καὶ αὐτῷ τοιάτῳ
παράστεψε οἱ μολύνεα, λίαν δὲν αὐτοῖς τοιάτοις
καὶ φιλοπύχος, καὶ ὅμοια τοῖς ἡμιθρώτοις θη-
ειομάρτυρσι. πινδεις μεσοὶ τραυματῶν οἱ λίθρες,
πρακτολῶσιν ὄμως εἰς τὸν αὐτέρευτον φυλαχθῆναι,
πραεληθοσόμενοι τοιάτοι. Τοῖς αὐτοῖς ὄνυξι καὶ
μήγμασιν. Εμβίβασεν δὲ σωτὸν εἰς τὰ δλίγα
πῶτα ὄνόματα. καὶ μὲν ἐπ' αὐτῷ μάνειν δύνη,
μὲν δὲ τοτε εἰς μακαρέων τινὰς νήσους μετωνο-
μένοι. εαὶ δὲ αὐτῷ ὅπερε πίπτεις, καὶ τὸ περιηρα-
τεῖς, ἀπειθαρέρων εἰς γρυλαν τινὰ, ὅπερε κρατή-
σεις, οὐ κατατάπασιν. εἴτε δὲ βίος, μὴ δρυιζόμε-
νος, διηγάνθαλῶς καὶ ἐλθυνθέρως, καὶ αὐδημένως.

55 αγε

εν γε ἔστι μόνον πρέξας εν τῷ βίῳ, ότι τοις μέλισσαις
 θέν. Πρέστις μὲν τοι τὸ μεμικῆθε τὸ διόρυατθη, μεγά-
 λος συλλήψεται σοι, ότι μεμικῆθε θεῶν καὶ ὅπι-
 πορ τὸ κελαικόνεσσι τοι θελατον, ἀλλὰ μέσον
 μοιχεύει τοῖς τὰ λογικὰ ταῖται. Εἰν τὸ
 μὲν συκῶ τὰ συκῆς ωδιόθεντον δὲ κύνα, τὰ
 κυνὸς. Τὴν δὲ μέλισσαν, τὰ μελίσσης. τὸ δὲ αἴθρω-
 σαν, τὰ αἴθρωπα. Μιθρόπολεμος, προία, πάρ-
 ον, δύλεια, καθ' ἡμέραν ἀπαλείψεται σε τὰ
 ἱερά ἐκεῖνα σύγματα, ὅπουσα ὁ φυσιολογίης
 φανταζούμενη πρατείματος. δεῖ δὲ ταῦτα βλέ-
 πειν καὶ πρέστις, ὥστε καὶ τὸ πολυταπεινὸν ἄμα σω-
 τελεῖθε, καὶ ἀμφὶ τὸ θεωρητικὸν ἀνεργοῦθεν. καὶ τὸν
 τὸ πολὺ ἐκεῖσταν ἀδιστήμης αὐτὸς εἰσ σωζεῖσθαι
 λανθανόν, σχίνη ρυπόμενον. πότε δὲ ἀπλότητος
 ἀρχλαύσεις, πότε δὲ σεμνότητος, πότε δὲ τὸ εφ-
 ξιδέστι γνωμένεως, πότε δὲ τὸν ιατρὸν τὸν καὶ τὸν
 χειρανέχειν τῷ κέρδη, οὐδὲ πότον προφυνεῖ-
 φεισαθεῖν καὶ τὸν συγκεκριτόν, οὐδὲ πότον προ-
 θεῖν, οὐδὲ προθεῖναι τὸ μίδονα τοῦ θεοῦ
 Φαιρεῖθεν. ἀρχλαύσιον μῆχαν θητέαν μεγαφρο-
 νεῖ, ἀλλοτριότατον, ἀλλοτριότατον τοῦ θεοῦ ἀφύισι,
 ἀλλοτριότατον τοῦ θεοῦ ἀρχλαύσιον. ἀλλοτριότατον
 τοῦ θεοῦ τοῦ λατούσιον, τοῦ λατούσιον τοῦ θεοῦ ἀφύισι,
 πῶς εἰς ἀληλα ταῖται μεταβαλλεῖ, θεωρητι-
 κῶν μέθοδον οὐ πεπάντει. καὶ δικινεκῶς πρέστεχε, καὶ
 συγγραφεῖ

συγγνωμάσθητι ποὺλαττό δι' μέρθ. οὐδὲν γαρ
τὸν μεγαλεφροῦσιν ποιητεύοντο. Ήρεμόσατο τὸ
πῶμα, καὶ σκόνοςται, ὅποιον οὐδὲ πω τῷ αὐτῷ τα-
πῷ τα ιατραλιπεῖν ἀπίοντα ήτο αὐθεώπων δεή-
σι, αἴτιοι ὅλειν ἔστιν, δικαιοῦσι μὲν εἰς τὰ
νόφεατὰ φερούμενα, οὐδὲ τοῖς ἄλλοις συμ-
βαίνουσι, τῇ τῇ διχρον φύσει. τί δὲ ἐρεῖ πιστὸν
τὸν πολιτευτούσιν ποὺλαττούς, οὐδὲν εἰς νοῦν βαίλεται. δύο πούτοις ἀρκεύ-
μενοῖς αὐτοῖς, δικαιοπλεγματίν τὸν ποὺν περιστρέ-
ψαν, καὶ φρλένην τὸν ποὺν ἀχρνεμόμενον ἔστι.
πορείας δὲ πάσις καὶ απουσίας ἀφῆσι. καὶ
θεοὶ ἄλλο βούλεται, οὐδὲνθεῖαν προαίνειν δέξαται
τομον, καὶ βιθεῖαν περιστρέψαντα θεάθεται.
Τις τὸν πολιτευτούσιν χρέα, πρὸν οὐκοπεῖν πίδει πε-
κῆναι, καὶ μὲν μὲν πολιτευτούσιν, αἱμεπαρτο-
ποτάτη χωρεῖν. ἐαντὸν μὲν πολιτευτούσιν, επέχειν, Κ
οινοβούλεισι τοῖς ἀείσοις χρῆσθαι. ἐαντὸν δὲ εἴτε-
ρα πινα πρὸς ταῦτα αὐτοῖς πολιτεύειν καὶ τὰς
προύσιας ἀφορμάς λελεγμούμενάς, ἐχόμενον
τὸν φαινομένου δικαιόν. αἴτιον γαρ ιατρατυγε-
χάψαντον τούτου. ἐπέτι τοιούτης ἀπόπτωσις ἀφτάτη
τον. ἐστιν, φρλαῖον πικαὶ ἀμαρτινίτον δέσι,
καὶ φαιδρόν ἀμαρτινίτον, καὶ πολιτευτούσιν δέσι. λόγῳ
καὶ πάταχον ἐπομένον. Γυναικεῖοι δικαιόν,
οὐδὲν δέσι οὐπνον γνομένοις, μήπι διοίσει σοι,

ἐαντὸν

ἔαντις ἀλλού γίνεται τὰ δίκαια καὶ φρεστέα;
εἰχοντα; οὐδιόσει. μήποτε πάλιελθεῖ, ὅπερ
οἱ αἱ τοῖς ταῦταις ἀλλού επαύνοις καὶ φόγοις φρεστά^{τομένοι}, τοιοῦτοι μὲν ἄδι τῆς ικλήνης εἴσι, τοιοῦτοι
δὲ ἄδι τῆς τραχείας, οἵα δὲ ποιεῖσιν, οἵα δὲ
φθύγοσιν, οἵα δὲ μιώκευσιν, οἵα δὲ κλέπτου-
σιν, οἵα δὲ ἀρπάζουσιν, οὐ χρεῖται ποστιν, ἀλ-
λαζερέως πριωτάτῳ ἔαντη μέρει, φῶ γίνεται ὁ
ταν θέλῃ, πίστις, αὐτίκα, ἀληθεία, νόμος, ἀγαθός
διάμενον. Τῇ ταντα τὰ διδύνονται καὶ ἀχρλαμβάνο-
ση φύσει, ὁ τε παυδανμόνθει καὶ αὐτήμενον λε-
γει· μὴ δὲ θέλεις, ἀτάλαχε δὲ θέλεις. λέγε δὲ
τοῦτο οὐ καταθραψαόμενθει, ἀλλὰ πειθαρ-
χῶν μένον καὶ δύνομεν αὐτῇ. ὀλίγον δέ τοι τὸ τέλος
ἀφαρμένον τοῦτο. Καὶ σον ὡς αὐτὸς ὅρει. δέδεν γαρ σέ-
φερε δικαῖος εἶσιν πις ταντα χοῦ ὡς αἱ ταύται
τῷ κέρση. Ιδέτωσεν, ισορησάτωσεν οἱ αὐθόω-
σαι, ἀνθρωπον ἀληθινὸν καὶ φύσιν γίνεται. εἰ μή
φέρουσιν, ἀχριτεναυτωσεν. Ιρετίον γαρ οὐκ
τω γίνεται. Μηκέτ' ὅλος ταῦται τοῖον πνα εἴν τοι
ἀγαθὸν αὐτῷσε σφαλέγεται. διλάχε εἴν τοισθι.
Τοῦ δλευ αὐδνθει, καὶ τῆς δλης οὐσίας (ων
χῶς φαντασία. καὶ ὅπερ ταντα τὰ καὶ μέρος, ὡς
ἡ πέτες οὐσίαν καὶ γχραμίς. ὡς δὲ πέτες χρόνον,
τρυπανού ταῦτα φροφή. Εἰς ἐκαστον τῇ μέρει
μένων εὐταίσαντα, ἀδινοεῖν αὐτὸς οὐδεὶς διαλύμε-
νον,

νον, καὶ ἀμεταβολῆι καὶ οἶν σῆτῳ ἢ σκεδάσει
κνόμιμον. ἡ ιερόπεντες πέφυκεν ὥστε θυ-

σικεν· Οἵοι εἴσιν, ἐθίσιοι θύσεις, κατεβίβοντες, δύχισον-

τες, ἀρπατόντες, τὰ ἄλλα, ἵτα οἷοι αἰδο-

νημάτενοι, καὶ γαμέτημένοι, ἢ χαλεπαινόντες,

καὶ μὴ πόροχῆς ἴωμις λίποντες· πελίγου δὲ

ἐθύλενον πόσις, καὶ δι' οἶα. καὶ μετ' ὅλησιν,

οὐ τοιότοις ἔσονται. Συμφέρει ἐκάστῳ, δο φέρει
ἐκάστῳ τὴν ὁλοφύσιν. καὶ τότε συμφέρει,
ὅτε ἐκάστην φέρει. ἐρᾶ μὲν δύμερος γαῖα· ἐρᾶ δὲ ὁ
σεμνός αὖθις· ἐρᾶ δὲ ὁ κάτηματος ποιῆσαι ὁ αὐτὸς
μέλιτης γίνεται. λέγω δινὲν τῷρις κέσμω ὅπι σοι συ-
νέω. μήποτε οὕτω κάκινο γίνεται καὶ λέγε-
ται, δηποτεῖστρο γίνεται. ἡτοι σύταῦται
τοις, καὶ ἡδη ἔθιμας, ἢ ἔξω ὑπάγεις, καὶ τρῖτο
ἡθελεῖς. ἡ ἀρθρινόμεις, καὶ ἀπελευθερυκταῖς.
Τρίτη δὲ τῶν ταῦτα τὸ δέν. τοις δὲν δύναμεν· αὐτοὶ
ἔρει, ἢ ἀδί τῷ αὐγαλό, ἢ δῶσιν θέλεις. αὐτοὶ π-
κριτοὶ γινόμενοι τὰ τρίτηρις τοις δέντοις, σηκόνται δέρει
φοιοὶ πολυβαλόμενοι, καὶ βάλμενοι βλήματα.
Τί εἴσι μοι τοις ἱγμονικέν με. καὶ ταῦταν πεζώσαι-
τοις τοις νῦν, καὶ πρέστησιν αὐτῷ νῦν χρεῖ-
μαι; μήποτε κενὸν νῦν δέντοις μήτι αὐτόλυτον καὶ α-
πεπαρημένον κρινωνίας; μήποτε πρέστηκές καὶ
ἀνακέ-

ἀνακειραμένον τοῦ στρατίῳ, ὡς τότε
σωτρέωδαι. Οὐκέτι φύγων, σφασ-
της κύει οὐδὲ νόμον· οὐδὲ πραγμάτων,
άμα οὐδὲ λυπήματος ἢ δρυιζόμενος· οὐ φο-
ρέμενος οὐ βέλεται παραγονέναι, οὐ γίνεσθαι,
οὐ λέαδη, τοῦτο τὸ τὰ σαῖτα μιοιδεῖται
τε τα γυμνῶν, οὐδὲν νόμον· οὐδὲν, οὐδὲν
ιδίαλλε. οὐδὲ φορέμενος· οὐδὲ λυπήματος,
οὐδὲν δρυιζόμενος, σφαστής.

Σπέρμα εἰς μῆτραν ἀφεῖς ἀπεχώρησε, καὶ
λοιπὸν ἄλλη αὖτις πραλαβόσα ἐργάζεται,
καὶ ἀρτελῆ βρέφεν· οὐδὲ οἶνον, οἶνον. πάλιν
τροφὴν μὲν φάρσυγγος ἀφῆκε, καὶ λοιπὸν
ἄλλη αὖτις παραλαβοῦσα αὐθιστον, καὶ οὐ-
μών, καὶ τὸ σλεπτὸν καὶ ρώμων, καὶ ἄλ-
λα οὐδὲν οὐδὲν οἴσι ποιεῖ. ταῦτα δὲ τὰ οὐ τοιω-
τὰ ἐγκαλύτει γενόμενα θεωρεῖν. καὶ τὰ δύ-
ναμιν τῶν δρῶν, ὡς καὶ τὰ βεβίθουσαν, οὐ τοῦ
ἀνωφελοῦ δρῶμον, τοῖς δὲ θαλαμοῖς, δηλούχο-
ντον αὐτοὺς. Σωεχώς ἀδινοεῖν, πῶς τὰ πα-
τειαῖτα ὅποια τοῦ γίνεται, καὶ πλέοντεί-
νετο, καὶ ἀδινοεῖν γεννούμενα, καὶ δλα σφα-
ματα καὶ σκηνὰς δύοειδεῖς, οὐδὲ εἰς πέρας τοῦ
σῆς, οὐ τῆς πρεσβυτερίας ισοείς ἔγνωσ, πέ-
δυμάτων πίθεοδαι. οἶνον αὐλίων σληλῶν Αἰδε-
νῶν, καὶ αὐλίων σληλῶν Αὐτωνίνων, καὶ αὐλίων

βλλινοί πτερα, Ἀλεξανδρε, Κροίσου, ταύτη
 γαρ σκέπα τοιαῦτα ἔν. μόνοι δι' ἐπορῶν φαν-
 τάζω ταύτα τὸν ἐφ' ὁπνίῳ λυπόμενοι, ἢ δύ-
 νατες ζηταῖντα, ὅμοιον τῷ θυμολίῳ χριειδίῳ, οὐδὲ
 λακτίζονται κειραγότε. ὅμοιον καὶ δούρωλίων
 ἐπὶ τοιαῦτα μένθη σιωπῇ τὰς ἔνδεσιν ἡμᾶς,
 καὶ ὅπ μόνῳ θεῷ λαγκῷ λώφῳ δέδοται, οὐ
 ἕκαστος ἐπειδὴ τοῖς γνομένοις. τὸ δὲ ἐπειδῶς
 φιλέντι πάσιν αὐτογναῖον. Καὶ μέρεθη ἐφ' ἐνέστη-
 σιν ποιεῖται εὐτάχων, ἐρώτα σεκυτὸν, εἰ δὲ θά-
 ματθε δεινός τοι τό τάχτη σέρεδαι. Όταν
 πλευρόπητες ἐπὶ Λινος ἀμαρτίᾳ, διῆδυς μεταβαῖς
 ἐπειδή τι πρόμοιον ἀμαρτίαν δοίον ἀρχύειον.
 ἀγαθὸν εἴναι κείνων, τοῦδε δέξαται. οὐ κατ'
 θεός τάχτη ἐπιβάλλων ταχέως ἐπικόν τοῦ
 Ησυχοπίτοντος τοῦτο. Βιάζεται τίρη ποιήσει; οὐ
 εθεάσεται, ἔφελε αὐτῷ τοῦ Βιαζόμενον. Σαχίδων
 ιδὼν, Σωκράτειον φαντάζεται οὐτούτῳ, οὐ τοῦ με-
 τακτοῦ Εὐφράτη ιδὼν, Εὐτυχίων, οὐ Σιλεσιανού
 φαντάζεται. οὐδὲ Αἰγαίονα, Κοπαιοφόρον φαντάζεται.
 οὐδὲ Φάντα ιδὼν, Κείτωνα οὐ Σθήνεον φαντάζεται.
 οὐδὲ ξενοῦ αποθών τοῦ Καισάρεων Νικαία φαντάζεται,
 οὐδὲ ἐκείνος τοῦ αἰαλογονού. Εἴτα συμπλέωπτέ-
 τω Σιριπάτην εκεῖνοι; οὐδὲ μηδ. οὐδὲ οὐδὲ. οὐτως
 οὐσιεχῶς θεοὺς τὰ αὐθεώπινα, οὐ πιόν, οὐδὲ
 οὐδὲν. μολισσα ἐαν συμμινημονίης, δοτι οὐ
 ἄπαξ

ἀπαξ μεταβαλέν οὐκέπ εἴσαι ἐν ἀπέρῳ
χρόνῳ. σὺ δὲ τίν; πίδ' οὐκ ἀρνεῖσθι διάβρω-
χὸν δῆμον καστίως Διαπρόσθει; διανύλωκό^ν
πόθεσιν φεύγεις; τί γαρ διὰ ταῦτα τῶν
δῆμος, ταλὶς γυμνασμάτη λέγον ἔωρακτό^ν
ἀκριβῶς καὶ φυσιολόγος τὰ ἐν δεῖ βίω; μή
δὲ, μέχρι ἔξοικεώσης σαυτῷ καὶ τῶν ὡς
ἔργωμάν τοι σόμαχος ταῦτα Ἰζοικεῖοι, ὡς ἡ
λαμπρὸν πῦρ, ὅπι αὖ βάλλει, φλόγα ὑπάντη^ς
αὐγὴν ποιᾷ. Μηδενὶ Ἰζέτω εἰπεῖν ἀληθύον-
π πολὺσθ, ὅπι οὐχ ἀταλοῦς, ἂν δημονά-
δης. διηγάγειν δέ τι, διστούτην π τῶν τούτων
εἰδοθήσεται. παῖς δὲ δῆμος ἀδίσθι. τις γαρ δέ
καλύπτειν αὐτὸν εἶναι οὐκ ἀταλοῦς; σὺ μόνον καὶ πο-
μικέπ τις, εἰ μὴ τοιάτοις ἐστι. δέ τοι μὲν αἴρει λέ-
γος μὴ διειπον δύντα. Τί εἰσι δέ τοι ταῦτα τῆς
ῆλις μωάμενον εὗρετο ὑγέστατον πρεχθῆναι, ἢ
ρηθῆναι; ὅπι μὲν αὖ δῆμος, ἔξεστιν αὐτῷ πρέξαι
εἰπεῖν. οὐ μὴ προφασίζεις, ὡς καλυπόμενος δὲ πρέ-
τορον ταύτην σένων, πείνη δῆμον πάθης. ὅπι οἷον
διὰ τοις μόνου παθεῖσιν ἡ τρυφή, τοῦτο σοι δέ τοι τῆς
εἰδοθαλομάνης δέ εἰδοπρόσης ἔλιξ ποιεῖ
τὰ οἰκεῖα τῇ δέ αὐθεώτασι κατασκεψίᾳ. ἀπόλω-
σιν γαρ δέ εἰδοθαλομάνειν, ταῦτα δέ εἴσιται
τὰς ιδίαν φύσιν σύνεργειν. ταῦτα χοῦ δέ εἴσιται.
ἐν μὲν δὲ κυλίνδρῳ, οὐ πανταχοῦ, δίδυται
φέρεται

φέρεις τὰ ἴδιαν κίνησιν· οὐδὲ τοῦτον, οὐδὲ
πεῖ, οὐδὲ τοῖς ἀλλοῖς ὅσα ἐντὸς φύσεως εἴναι
χρήσιμον σιδηκάτου· τὰ γὰρ μείργοντα καὶ
αἰσαρίστα ταῦτα πολλά· Νοῦς δὲ καὶ λέγος οὐχὶ^{τό}
ταῦτα τῷ αὐτοῖς πάρα ποντῷ οὔτως ταρρύεισαι
μείναται, ὡς πέφυκε, καὶ ὡς θέλει. ταύτα
τὰ ἔργαντα πέρι δημιάτην πιθέμενος καὶ τῶν
οἰκείωνται δὲ λέγος οὐχὶ ταῦτα τῷ λέγος αὐτός·
αὐτῷ δὲ λίθος οὐκτώ, ὡς κύλινδρός εἰ πέχ-
νος, μηκέπι μηδὲν ἀδιλότερον· τὰ γὰρ λειπά-
ται κέμψια ταῦτα τῷ θεραπευτῷ τῷ νεκρῷ, οὐ
χρεῖς τοσολήτερος, μηδὲ τοῦτο τῷ λέγος αὐτό-
ντος, δὲ θράσυς, οὐδὲ ποιεῖ κακέν τοισθε ποῦντα
ἐπειδὴ δὲ οὐ πάραν αὐτὸν, κακός αὐτὸς οὐδὲν εὐέ-
νται γάντι διηγῶν οὐκταυνασμάτων παν-
την δὲ παῖς οὐκέν πνι αὐτῆν σύμβη, πρὸ τοῦ
χρέον γίνεται αὐτὸς δια πάροχον τοῦ Ιατροῦ ἐδεῖται
πεῖν, Κιρέτην γίνεται δὲ αὐθεωπός, μηδὲ πουνε-
τώπορος, ὄρθως χρώμενος τοῖς προσπίπτοσιν.
ὅλος δὲ μέμνηται, διπλὸν φύσει πολίτεως διπλός
βλαστός, διπλὸν δὲ βλαστός· διπλέγεται διπλόν
βλαστόν, δινόμον δὲ βλαστόν· τά τοι δὲ τοῦτο οὐκαλ-
μένων ἀκληρηματικήν διδένει βλαστόν δινόμον. διπλούν
νόμον οὐ βλαστός, διπλὸν δὲ πόλιν, διπλές τοισθε
τοῦ διδύμην τοσούτην ἀληθῶν μογμάτην,
ἀρκεῖται διβραχύτατον, καὶ οὐ μέσω κέρμινον

• τ εἰς ἐντὸς

εἰς ὑπόμνησιν ἀλυπίας καὶ ἀφοβίας. οἶν, Φύλα
τὰ Ἄττα ἀνέμος χαμάδης χίει, ἀλλὰ δὲ τὸ ὑλικόν
τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δὲ ἀδιγίγει ὁ ωρίς· ὡς
αὐτῷ φέντεν γενεῖ, οὐ μὲν φύει, οὐδὲ ἀφλήγει.

Φύλαξεν δὲ καὶ τὰ τεκνία σου· φυλακεῖται
ταῦτα τὰ ἀδιβοῶντα ἀξιοπίστας, οὐδὲ φημοί
ταῦτα· οὐδὲ τὸ οἰκανόν οὐ παρέμεινα, οὐδὲ συχίτε
γεντα, οὐ χλιναλζούτα. φυλάξεια δὲ ὄμοίσις, οὐ
τὰ διαδεξόμενα τὸ γένεροφημίαν. ταῦτα δὲ ταῦτα
ταῦτα ἔαρος ἀδιγίγει ὁ ωρίς, εἴτα αὔρης οὐταῦτα
ελκεῖται, εἴπειτο δὲ ὑλικότερα αὐτὸν τὸ τέλον φύει. Τοῦ
τοῦ λιγοχρόνιον κρινόν πάσιν· ἀλλὰ σὺ ταῦτα ὡς
αἰώνια ἐσόμενα φεύγεις, καὶ μιώνεις, μηρὸν οὐ
οὐ ταμέσεις. τὸν δὲ ἕγκειγκέντα σε ἔδη, ἀλλα
θρηνήσει. τὸν ὑγιαίνοντα ὁ φειδαλμὸν ταῦτα
δρᾶν δὲ τὰ δρατὰ, οὐ μὴ λέγειν, τὰ ξλωρεῖτα
λα. τοῦτο δὲ φειδαλμωντός δέι. οὐδὲ τὸ ὑγιαίνοντα
θειάκων, οὐδὲ ὅσφρησιν εἰς ταῦτα δὲ τὰ ἀκού-
σα οὐδεφεντὰ ἐποίησεν εἴτε. οὐδὲ τὸ ὑγιαίνοντα
μαχον πέρι ταῦτα τρόφημα ὄμοιως ἔχειν. ὡς
μύλων πέρι ταῦτα ὅσα ἀλέοντα κατεπονή-
σαν. οὐδὲ τοίνυν τὴν ὑγιαίνοντα διάνοιαν πέρι
ταῦτα δὲ τὰ συμβαίνοντα ἐποίησεν εἴτε. οὐδὲ λέ-
γεσσα τὰ τεκνία σωζεῖθα, οὐδὲ ταῦτα δέ, πάν
πράξιος ἐπαινεῖτωσεν, ὁ φειδαλμὸς δέι τὰ ξλω-
ρεῖτα, οὐδὲ διδόντες τὰ ἀπαλλάξ. οὐδὲ εἰς δέινον πέρι
τοῦ ποτηροῦ δὲ ἀργοθυμίοις εἰς τὸ πρεστήσοντα πέρι

καταλόγοις ή συμβούνον οὐκέν. απουσίαι
καὶ σοφὸς λᾶ, μὴ τὸ πανύσατον ἔται πὶς ὁ πατ
αὐτὸν λέγειν, αἵπατνόσω μὲν ποτε ἀχρὶ τούτου
τῆς πατναζηοῦ. χαλεπὸς μὲν οὐδεὶς ἡμῶν
λᾶ· ἀλλὰ καθανόμως ὅπις οὐσχῆς οὐτα γινώσκει
ἡμῶν· ταῦτα μὲν διὸ ἀδιτῆς απουσίουν.
ἴφησιν ἐς τὸν πάσαν ἀλλαζεῖν ἀπολύτως
λακούων ἡμῶν. τοῦτο δὲ οὐνοήσεις ἀχρημάτων, οὐ
μικρότερον ὑπελθεῖται, λαγήόμενος, εἰποτεί-
τε βίσις ἀπέργει μοι, εἰ δὲ αὐτοὶ φίοι καπιτανοί, οὐ πέρ
διντὰ ποσαῦτα ηγετησάμενοι, ηγέτευμα, εφερό-
ποια, αὐτοὶ εἰπεῖνοι ἐπέλευσίμενοι πάγει, ἀλ-
λω πινάτη πορχὸν εἰποτεί τάτας ἕταστώντων ἐλπίζοντες.
πάιδες πιστεύειτο τοῖς ταῦτας μακροτέρας
θετεῖσκες. μὴ μετατοι δέ τοι τοῦτον ἐλαττονον βούλεις
αὐτοῖς ἀπίστι, ἀλλὰ τὸ ίδιον ἐθέλει μαστίζων, θε-
λθεῖσας, οὐ πάλιν ὁρατός ἀχριστών.
μεθ. ἀλλ' ὁ πατέρας τῷ διανατεῖται, δικό-
λως τὸ ψυχαλεύον ἀχρὶ τῆς σώματος ὑπέλαθε, το-
ποτε οὐ πιὼν ἀχρὶ τάτων ἀχριζόντων δὲ γενέ-
θαι. καὶ γε τάτοις οὐ φύσις σωθῆτε, καὶ τινέ-
ταινεν. ἀλλὰ τοῦ διατάξεως οὐχι λύομαι, ὃς ἀχρὶ οι-
κέννυν μὲν, τὸ μὲν αὐτὸν θελικέμνος, ἀλλ' αὐτοὶ οὐτε.
αὐτοὶ καὶ δέοντο τὴν καὶ φύσιν. ἐπιτεντούσι ταντὸς
δισούντες τῆς πλειαρμένης οὐ πόνον, ἀδιητεῖν
τοιωτὸν, διτος δέοντος, επὶ τίνα φέρει. αρχής ἀχρ-

ται σατᾶ,

290 ΜΑΡΚΟΥ ἈΝΤΩΝΙ' ΝΟΥ

σωτῆ, καὶ σεκτὸς πρότος ἤγεταζε. Μέμνησο ὅπερ εὐνέοις αστεῖν δὲν ἐκένο, διάφορος ἐγκειρυμμάτος. ἐκένος ἑκτορέα, ἐκένος ζωή, ἐκένο, εἰδῆ ἀπεῖται, αὐτορωπότ. μηδέποτε συμποδιφαντίζουν διαθετάμηνον ἀγγελούς, καὶ τὰ δρյαντα τῶν τὰ διθετάλασμα. ὅμοια γάρ δέ τι σκεπάρνω. μένον δέ φέρονται, καλόπι προσφυτί δέντιν. ἐπεὶ τοι οὐ μᾶλλον πτύτην διφελέσ δέντην μοείων, χρείς τῆς κινήσοντος καὶ ἴχθυσον αὐτὰ μίτιας, ή τοι καὶ μίδοτού τῇ ὑφαντείᾳ, καὶ τῷ ιεραλμίσ τῷ γενέφοντι, καὶ τῷ μαστιγίᾳ τῷ ἱνιόχῳ.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ'
νου αὐτοκράτορότ, τῷ μὲν ἐν Εἴσι-
τομ· Βιβλίον ια.



Αἱδία τῷ λεγοῦσιν φυχῆς ἔχει
τὸ δρῦα, ἐκατὸν δέκαρθοι, ἐκα-
τὸν δισίαν αὖθις λινταὶ τοι,
δινικρέπον διν φέρει αὐτὴν καρ-
δοῦντας τὸν τῷ φυτῷ καρ-
πὸν, καὶ διακαλεγοντας τὴν λύσιν αἱλοι καρ-
ποῦντας τὸν τελευταῖς τυγχανόντας, διπλανοῖς τοῖς
βίσιας περιστῆσαν καὶ διέχοντας τοῖς